

à Lyon

Τούτη την ώρα
λιώνεις την ψυχή σου
φτιάχνεις την ύλη των σταλακτιτών
στήνεις πολύχρωμα σχήματα
μεταμορφώνεσαι σ' ένα
πανέμορφο ψέμα.

Τούτη την ώρα
παύω να χαράζω τη μνήμη μου
-αστραφτερά καρφιά
από αίσθησες μακρινές
βυθίζονταν ολημερίς
στο κορμί μου-

Ακίνδυνα μακριά

Στήνουμε τη φυγή μας
Ορθώνουμε το οχυρό μας
Εξευμενίζουμε τον πόνο

Κάτω απ' το ίδιο φεγγάρι...

Εφη Μαρκουλάκη

[από την ποιητική συλλογή
“Κομμάτια κρύσταλλο κι ασήμι”
εκδόσεις Πιτσιλός 1991]